

ՊԱՏԿԵՐ

ՀԱՆԴԵՍ ԿԻՍԱՄՄԵԱՅ

Ա.Ա.ԶԻՒ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 8

1 Օգոստ 1890

ԿՈՍԱՆԴՐՈՒԹՈՒՄ
ՏՊԱՐԱՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊԱԼՏԱՍԼԵԱՆ

Փողոց Առշբան Համայ, Թիւ 14

1890

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

1. ԱԻԵՏԱՐԱԾՆԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՓԹԻՒՅՆ : (Տարայարութիւն և լիեր) : — Ն. Պ. Վ. Ա. :
2. Ի ԶՔՆԱԴ, ԳԻՇԵՐԻ : — Կարապէս Ա. Ասկեան :
3. ՔՆԵԱՐԿՈՒԹԻՒՆ : (Տարայարութիւն) : — Գեղրդ Արդպարկիսչւան :
4. ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՈՅ, զոր առահել է 8. Գրիգորիսի Առաքունեաց Քորեպիսկոպոսի : (Տարայարութիւն) : — Հ. Բարսեղ Չոսոյեան :
5. ԳԻՏԱԿԱՆՔ : — Հեռաւորութիւն հաօսուելու ելանակներ : Քայլով հեռաւորութիւն չափել : Տեսութեամբ հեռաւորութիւն չափել : Հնչումով հեռաւորութիւն չափել : Աշխարհագիտութիւն : — Կատած շան խածուածքի դարման մը : — Գնչուներու ազգահամար :

ՊԱՏԿԵՐ

ՀԱՅԻ ԳԵՍ ԿԻՍԱՄՄՈՒԱՅ

Առաջին Տարի

ԹՎԻ 8

1 Օգոստոս 1890

ԱԻԵՏԱՐԱՆԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆ (1)

(Շարայարութիւն եւ վերջ)

Դ.

Հնար է հարցուի թէ այս նախընթաց հաշխաներն մինչեւ ցո՞ր աստիճան ձիցդ են, եւ թէ ա՞նկ է զայնս այս մեր խնդրոյն գործածել:

Առաջին առարկութիւնն գիւրաւ կը լուծուի: Տախտակներն, զորս մենք գործածեցինք, կարի մերձաւոր հետեւութիւններ կ'ընծայեն: Պ. Լարժըթօ, այս տախտակաց միջոցաւն, մեր թուականէն երեք հազար տարի յառաջ պատահած խուարմանց թուականները հաշուեց, եւ այնպիսի հետեւութիւններ ստացաւ, որք գոյզն ինչ կը տարբերին, այսինքն մի քանի ժամ, այն հետեւութիւններէն, զորս կ'ստանամք երկնային մեքենականութետն խիստ սկզբունքներով:

Բայց մեզ պիտի հարցնեն թէ ա՞նկ է արդեօք յընթացս գարուց շարթուան ամեն օրերը հաշուել, ինչպէս մեք ըրինք, մինչեւ ցթուականն զոր խնդրեմք: Լարլաս ինքն կը պատասխանէ այս հարցման: Խը աշխարհի յօրինուածու-

---

(1) Տես Պատկեր երես 121:

թեան մեկնութեան մէջ . « Շաբթուան ծագումն , կ'ըսէ ինքն , կարի հին է , եւ դիտելու արժանի է զի այն բոլոր աշխարհի վերայ նոյնպէս մի եւ նոյն է . թէ՝ օրերու անուան , եւ թէ սոցա մի եւ նոյն նիւթական վայրկենի համապատասխանելու մասին »⁽¹⁾ : Մեք Լարլասի հետ այդ-շաբի հեռի չեմք երթար : Ապացուցուած չէ տակաւին թէ ամեն հին ազգերն շարթուան գործածութիւնը ճանչցած ըլլան . բայց այս սոցա է թէ Սեմական ծագումն ունի , եւ թէ կարի հին ժամանակներէ ի վեր այդ Հրէից եւ Արաբացւոց մէջ կար : Քրիստոնէութիւնն հին Հրէայ կրօնքէն զայդ ի փոխ տուաւ եւ յԱրեւմուա տարաւ , առանց այլ փոփոխութեան , եթէ ոչ Շաբթար հանդստեան օրը՝ շարթուան տոաջին օրուան փոխադրելով , որ մեր կիւրակէն եղաւ : Մեր թուականին երկրորդ դարէն ակսելով այդ սովորութիւնն Հռովմէական կայսերութեան մէջ տարածեցաւ . բայց ընդհանուր չեղաւ , եթէ ոչ կոստանդիանոսի յիշխանութիւն բարձրանալէ եւ քրիստոնէութեան յալ-թութենէն յետոյ⁽²⁾ : Մեք կարեմք այդմ վճռական տպացոյց մի ընձեռ ել : Պիօ , իւր մաթեմաթիկական ժամանակագրութեան համառօտութեան մէջ , բազմաթիւ խաւարմանց թուականները հաշուեց , զորս կ'աւանդէ Պաղսմէսս , եւ որք մեր թուականէն յառաջ եւ յետոյ եղած են : Արդ , մի եւ նոյն հաշիւները գործածելով , զորս մեք գործածեցինք , գիտուն աստեղագէտն յաջողեցաւ գտնել այս խաւարմանց ճիշդ օրերը , զորս հին արարացի պատմագիրք նշանակած էին շարթուան մէջ⁽³⁾ :

Այսպէս ամեն բան սքանչելուպէս կը միարանի ընդունել տալու այդ թուականները , զորս մեք աւետարանական ընագրաց համեմատ հաստատեցինք , եւ այս՝ մեր Ս . Գրոց վաւերականութեան փոքր ապացոյցներէն մին չէ , այսինքն այս զարմանալի միարանութիւնն , զորս մեզ կ'ընծայեն Ս . Գիրք , մաթեմաթիկական ժամանակագրութեան ճիշդ հանդամանօքն :

(1) Պիօ . նոյն տեղ . երես 227.

(2) Մօրի նոյն տեղ . եր . 263.

(3) Պիօ . նոյն տեղ . » »

Զեմք կրնար այս ուսումնա աւարտել՝ առանց Դանիէլի հոչակաւոր մարդարէութեան վերայ մի քանի խօսք զբուցելու, որ, որպէս ծանօթ է, Քրիստոսէ (600) տարի յառաջ նորա չարչարանաց թուականը որոշեց :

Մեք այժմ նորա վաւերասկանութիւնը չպիտի քննեմք. մեր Սուրբ Գրաց ասաւածայնութեան տեսակէտով, բայ է զի նորա թուականը անհնար ըլլայ Յիսուսի թուականէն յետոյ մի ա'յլ ժամանակի տանիլ: Սրգ, Յովակապս երրոյ յեցի մատոնագիրն յիշատակոծ է այս ժամանակը մեր թուականին աւաջին դարուն մէջ, եւ որ նորա կարի հին լինելուն կը վկայէ, նոյնալէս Տէրն մեր ինքն եւս Աւետարանի մէջ զայն յիշած է. դարձեալ նոյնն կը գտնուի Աստուածացունչ Գրաց եօթանանից Յունական թարգմանութեան մէջ, որ քրիստոնէական թուականին ուռ նուազն 150 տարի յառաջ աւարտած է: Յայշափս բաւական է զի հրաշքն մէծալայծառ եւ անժխտելի լինի, եւ մեր արդի քննադատներին ոչ ոք կարող ըլլայ նորա վաւերասկանութիւնը մերժել:

Ահաւասիկ այս մարդարէութեան բնագիրն .

«Երաւանպեմի վերաշինութեան հրաման արուելին մինչեւ յԲրիստոս գլուխ ժողովրդեան, եօթն եօթներորդք պիտի անցնին, յորս քաղաքին ուրաքաններն պիտի շինուին՝ թէպէտեւ շատ հակառակութեամբք, եւ վաթսուն եւ երկու եօթներորդք: Եւ յետ վաթսուն եւ երկու եօթներորդքաց Քրիստոս պիտի սպաննուի, եւ զինքը ուրացող ժողովուրդն՝ ա'յլ եւս իւր ժողովուրդն պիտի չըլլայ. եւ ժողովուրդ մի իւր գլխաւն հետ պիտի գոյ, եւ քաղաքը եւ տաճարը պիտի չնչէ, եւ այս քանդումն իւր վաթսունն պիտի ըլլայ. բայց բազմաց հետ իւր դաշինքը պիտի հաստատէ մի եօթներորդ, այսինքն յեօթանասներորդ եօթներորդ, եւ եօթներորդի մէջ զահերն եւ ողջակէ զներն պիտի վերնան, եւ ողջութիւն աւերածայն պիտի ըլլայ Տաճարին մէջ, եւ աւերածն ա'յլ եւս վաթսուն պիտի չտնենայ: »

«Եւ ի չինելն երուասողեմի, մինչեւ ցօծեալն առ աջնորդ՝ եօթներորդք եօթն: Եւ եօթներորդ վաթսուն եւ երկու:

Եւ դարձցին, եւ չինեսցին հրապարակիքն եւ պարիսպք, եւ նորոգեսցին ժամանակը:

«Եւ յետ վաթսուն եւ երկուց եօթներորդաց բարձրի օծութիւնն. եւ իրաւունք ոչ իցեն ի նմա. եւ քաղաքն եւ սրբութիւն ապականեսցին առաջնորդաւն հանդերձ՝ որ գայցէ եւ ջնջեսցեն հեղեղաւ: Եւ մինչեւ ի վախճան պատերազմին համառօտելոյ կարգեսցէ զավականութիւն: Եւ զօրացուսցէ զուխո բազմաց. եօթներորդ մի՛ եւ կէս եօթներորդի, գտութեցուսցէ զաեղանս եւ զպատարագս. եւ մինչեւ ի ծայրա անկետնն ապականութիւն. եւ մինչեւ ցվախճան եւ ցտագնապ կարգեսցէ ի վերայ ապականութեանն, եւ զօրացուսցէ զուխո բազմաց: Եօթներորդ մի՛ եւ կէս եօթներորդի բարձրին զոհք եւ նուերք. եւ ի վերայ ծանրին պրծութիւն աւերածոյն կացցէ. եւ մինչեւ ի վախճան ժամանակի կատարած տացի ի վերայ աւերածին: »

Աստի առաւել բառից յստակութիւն եւ ձշդութիւն պահանջել անհնարին, եւ եթէ թուականներն մարգարիին խօսքերուն համապատասխանեն, այդպիսի հրաշքի առջեւ անհնարին չ չալազակել, թէ՛ Աստուծոյ հոգին կայ անդ:

Եզրայ երկրորդ գրքին համեմատ հրովարտակն, որ Երուսաղմբը եւ նորա պարիսպները վերականգնել թոյլ կուտար, Արտաշևի թագաւորութեան 20րդ տարին արուեցաւ, եւ բազմաթիւ յոյն պատմագրաց գրքերը բազդատելով, որք են թուկիդիտէս, թէ ազրոս, Պլուտարքոս եւ Եւսեբիոս, հասարակօրէն կ'ընդունուի թէ այս թագաւորութեան առաջին տարին՝ քրիստոնէական թուականին յառաջ 473 տարւոյն կը համապատասխանէ⁽¹⁾: Աւրեմն 20րդ տարին՝ 454 տարին է, եւ կոտը Հառվիմայ 300 տարին: Աւստի այս տարւոյն մէջ է, որ մարգարէութեան վաթսուն եւ ինն եօթներորդաց շրջանն կը սկսի: Սնծ խոտելի է թէ մարգարէութեան եօթներորդքն՝ տարիններու եօթներորդքն են, կոտը եօթն տարւոյ եօթներորդք՝ արդէն այս՝ Դանիէլի գրոց այլ հատուածներէն ի վեր կ'ենէ: Հետեւարար առաջին եօթներորդն 300, 301, 302 եւն, տարինները կը պարունակէ մինչու ցատրին 306 փալառութեամբ⁽²⁾. եւ 69րդ եօթնե-

(1) Վալլոն, նոյն տեղ, եր, 391.

(2) Կ'իմանամբ տարին, որ եօթն տարիններու առաջին միջոցին մէջ

բորդն 776է ձգի մինչեւ ցտարին 782, այսինքն 23 է մինչեւ ց29րդ տարին փաղառութեամբ : Բայց հարկ է զի Յիսուս Քրիստոս 69րդ եւ 70րդ եօթներորդի առաջին կիսոյն մէջ ի մահ մատնեալ ըլլայ, այսինքն 782 տարւոյ լրտանէ մինչեւ ց785 կամ ց786 տարի (1) : Արդ՝ ճիշդ ժամանակի այս միջոցին մէջն է զի Փրկչին չարչարանքն կը գտնուի, եւ որ, որպէս տեսանք, 783 տարին եղիւ :

Այս համաձայնութիւնս կարի զարմանալի է, բայց չէ անկ առաւել եւս հեռի երթալ, եւ Դանիէլի մարգարէութեան մէջ Քրիստոսի նոյն իսկ մահուան տարին խնդրել իրաւ է թէ ոմանք զայդ փարձեցին . բայց ինքն իսկ Դանիէլ մեզ կը ծանուցանէ թէ այդ ճշգութիւնն զՊ դանելու կը յառակնին, խարեսպատիր է . եւ արդարեւ ինքն տարիները եօթն թուոյ շրջաններով կը հաշուէ . արդ, մերձաւորական հաշուոց սովորական կանոնաց համեմատ, առաւել ճշգութիւն շդանուիր յարդիւնս, եթէ ոչ նոյն տատիձան ճշգութիւն, զոր ունին հանդամանք, եւ մեր այս խնդրոյն մէջ չեմք կրնար հաշուը մզել, եթէ ոչ մինչեւ ցմի կէս միութիւն ի կիր արկեալ շրջանին, այսինքն իբր ց3 կամ ց4 տարի :

Գիտութեան արդի պայմանին մէջ ցաւելու չեմք թէ մարգարէութիւնն մեզ առաւել ճշգութիւն մի չհայթայթէր . արդարեւ, հնար է նոյնակի ճշգութիւն ունենալ ի կիր արկեալ շրջանին ովզրան նկատմամբ : Արդէն այս մերձաւորութիւնս բաւական եւ շատ իսկ է այդ նպատակին, զոր Հոգին սուրբ կը մատգրէր : Այդ երեք տարիներու մէջ, որք քան Յիսուսի Քրիստոսի մահը կանխեցին, եւ կամ անոր մահուան յաջորդեցին, իրմէ զատ ա'յլ Մեսիա չերեւցաւ, եւ մարգարէութիւնն մի միայն Տեսան մերս անձին կրնայ սլատածածկութիւն :

Այդ մարգարէութիւնն ինքնին բաւական է Յիսուսի Աստուածութիւնը ապացուցանելու :

Ն. Մ. Վ. Ա.

կը սկսի զշշան . այդ բաց իսկ նշանակեալ է . արդէն այդ տեսակ հաշուելն չըէից հաշուելու կերպին բաց իսկ համաձայն է, որք ամեն օկսեալ ժամանակը իրեւ աւարտեալ կը հաշուէին:

(1) Դիմելու արժանի է զի նիշդ այս յետին Ռուականներու մէջ է, յորում Աւետարանի ժամանակագրութեան մէջ ի կիր արկեալ այլ եւ այլ հաշուելու կերպերն յիրեւեաց կը տարածայնին.

Ի ԶՔՆԱԴ ԳԻՇԵՐԻ

—————

Գիշեր չքնաղ գեղեցիկ,
Երկին անամպ, անլասուեր,
Միբող սրտից՝ ազդեցիկ
Կարդան այերք հրառւեր:

Խոնջ եւ լքեալ իբր լսմբիշ՝
Ննջէ խաղաղ Մարմարան,
Չըզի լուսնակին ակնապիշ
Մանրիկ ալեաց խոր վըրան:

Հեռուն՝ ըստուերք մեծայաղթ
Շարժին ի կես խաւարի,
Ֆէնէր-Պալչէն զերդ զըրախառ
Չուրելուն մէջ կը վառի:

Լուռ են երկինք եւ երկիր.
Շիշեալ հոգւոց անմախանձ
Իբրեւ աշկունք կարեկիր
Հային աստեղք ի բարձանց:

Ո՞վ անպաստմ հըրապոյր
Լուռ զիշերաց զարնային,
Թռանին հոգիք ի համբոյր
Մըրսածութեանց երկնային:

Ննջէ զեփիւոն անուշակ
Յարևմբայից ի կուսէ,
Եւ համոյից սորք ճաշակ
Բզսիրա ի խոր կը յուզէ:

Երազք եւ տեհնչք աննըման
Ըզքեզ տակաւ կ'ողողեն,
Դիսթեալ մոտացդ յանդիման
Պարզին գաւառք ուկեղէն :

Ո՛վ դու ռն յուզմանց անյատակ
Խորհրդաւոր դուք ժամեր,
Ռապիսի քաղցր յիշատակ
Զարթուցանէք ի սիրտ մեր :

Գիշերուան մէջ սրտաթունդ
Կամ ես լըսիկ սպատկառոտ,
Անծանօթին խորանունդ
Այրէ տակաւ զիս կարօտ :

Անհունութիւն, ի'բր անոյշ.
Ի'բր յանկուցիչ սպատկեր քո,
Դու իսկ ածել տաս ինձ յուշ
Զեալն անմա՞ն զերազոյ . . . :

Մե՛ծ ես, Ասոււա՛ծ իմ, մե՛ծ ես,
Բովանդակ մէ՛ր ես անճառ
Իմ իսկ տըկար կազմածէս
Լուսածագիս անպատճառ :

Զանմահ ըզփառադ ու բարին
Պարմեն աստեղք եւ յուսին,
Ի լըռութեան զիշերին
Բընաք ըզքէն ինձ խօսին :

Արեւ կենաց դրբախտի՝
Դու զմեզ չեռնուս հայրաբար,
Գիշերց ցողիկն արծաթի
Յօլ շընորհացդ անբակառ :

Այզն անուշիկ վարդասփոռ
Գահուդ պատկեր պերճիմաց,
Շունչք վոթորկաց և զեփիւն
Պատգամաւորք քոց կամաց :

Ո՞վ անրսկիզբն, անվախճան
Յաւխտենից քաղցրիկ լոյս,
Դու մեր կենաց խըրախճան,
Դու մեր միակ վերջին յոյս :

Քաղկեդոն

ԿԱՐԱՊԵՏ Ա. ՌՍԿԵԱՆ

ՔՆԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆ⁽¹⁾ (Hypnotisme)

(Ծարայարութիւն)

Չեմք ուզեր կանգ առնուլ մինչեւ հոս ըսուած պատրանաց հետեւանք եղող երեւութից վրայ : Վասն զի քանի որ այս պատրանք եւ հրամայուած բաները ենթակային յիշողութեան մէջ կը մնան, բնականապէս անոնց համեմատ պիտի վարուի, ցնորականն իրրեւ իրական ենթագրելով : Եւ այսպէս, օրինակի աղագու, սլիտի համակրի իւր թշնամեաց, պիտի առէ իւր բարերարներն, ամենայն անկեղծութեամբ սուտ վկայութիւններ պիտի լինէ : Հոս պէտք է անցողաբար առաջի գնեւմք առանց ենթակային կողմանէ պատճառ մը ըլլալու հրամայուած բաղձանքներն, որոց միջոցաւնա՝ բառ կամաց հրամայողին, բան մը կ'ուզէ կամ չուզեր : Օրինակ իմն . քնի արկեալին կը հրամայուի որ արթնցածին պէս, եւ կամ ժամանակ մը՝ — նաեւ մինչեւ մէկ երկու ամիս վերջը — ծաղրական կամ չար գործողութիւն մը կատարէ . նա զայն ձշեիւ կը կատարէ : Այս կերպով գողու-

(1) Տես Պատկեր երես 124 :

թիւններ եւ նոյն խակ վասյտեայ մարդակերպներու վրայ սպանութիւնք եւս գործել տրուած են։ Գործողն չյիշեր ամենեւին գործոյն թելագրեալ ըլլալը։ Հասարակօրէն կը թուի թէ իրբեւ ինքնաշարժ մեքենայ կը գործէ յանխորհուրդու։ չտեսներ իրեն նայող վկայներն եւ չիմանար իւր գործողութեան եակերելի կողմերն։

Ահաւասիկ այս տեսակ զննութիւն մը զոր կը պատմէ Պ. Ա. Ժուան. «Պէտք է, կ'ըսէ, ինքինքս ամերասանեմ զհին սատիկանն Պ. Բ. . . սպաննել տալու փորձ ըրած ըլլալուս վրայ։ Եւ զարմանալին այն է որ այս փորձն տեղի ունեցաւ իներկայութեան Նախարի կեղլունական յանձնակատարին։ Բազմահարուած առաջանակ մը եւ մի քանի վասնիտ շտպատրաստոծ ըլլալով, Պ. Լիկովոլին քամի գանուող մի քանի քնաշըջիկներէն մէկն զԾիկին Ժ. . . առի, եւ հետն այնպէս վարուեցայ ար բանը սոսկ կատակ չկարծէ։ Աարձանակին հարուածներէն մին պարտէվին մէջ պարտելով ներս մտայ, եւ հանդիսատեսներուն ցուցի գնդակին ծակած ստուարտթուզթն։ Նոյն ընդ նոյն Տիկին Ժ. . . ին կը թելագրեմ առաջանակի հարուածով զՊ. Բ. . . սպաննելու գաղափարն։ Բացարձակ անգիտականութեամբ եւ կատարեալ հլութեամբ Տիկին Ժ. . . կ'երթայ եւ Պ. Բ. . . ի վրայ առըրձանակը կը պարպէ։ — Շուտով յանձնակատարէն հարցվարդ ըլլալով, անտարբերութեամբ կը խոստովանի իւր ոճիրն, թէ սպաննած է զՊ. Բ. . . որովհետեւ զանիկայ չէր սիրեր. թէ կրնան զինքն ձերբակալել. դիտէ ի՞նչ պատիճ պիտի կրէ։ Եթէ զինքն մեռցնեն, պիտի երթայ տնդիի աշխարհք, ինչպէս իւր զոհն, զոր կը տեսնէ գետինը տարածուած եւ լողալով իւր արեանը մէջ։ Կը հարցնեն իրեն թէ արդեօք և թելագրեցի իրեն այս գործած սպանութիւնը։ Կ'ուրանայ վայս եւ կ'ըսէ թէ ինքն իւր կամաւ գործեց։ ինքն միայն յանցաւոր է եւ անտառունջ պիտի համակերպի իւր յանցանքին հետեւանքներուն։»

Ուրիշ անդամներ կ'երեւի որ ենթակայն սեւեսեալ գաղափարի պէս զինքն պարտասեցնող թելագրութեան գէմ կը մաքաւի. եւ եթէ հպատակելու ալ ըլլայ, զայն եւս մեծաւ տատանմութեամբ կ'ընէ. մերթ եւս բառ մասին միայն կը կատարէ, կամ ամենեւին խակ չուզեր կատարել։

« Թելագրութեան ենթակայից վրայ ըրած ազգեցու-

թեան եղանակն , կ'ըսէ Պ . Պօնիս , քնաշրջիկ վիճակի մէջ կամքին ունեցած տրամադրութեանց վրայօք շատ կարեւոր տեղեկութիւններ կուտայ : Նոցա թելադրութեած իդէային իրենց գիմաց վրայ իսկ գծադրուելոյն եւ աճելոյն զննութեանէն աւելի հետաքնին բան չկրնար ըլլալ հոգեբանական տեսակէտով : Այս կրնայ կատարուիլ նաեւ ո'ր եւ է Հասարակ խօսակցութեան պահուն , որ թելադրութեան հետ ամենեւին կապակցութիւն իսկ չունի : Մինչ քնէարկն առանց այլոց ուշը գրաւելու կը գիտէ ու կը հոկէ իւր ենթակային վրայ , յանկարծօրէն կը նշմարէ անոր գիմաց վրայ անզգավի նշան մը , ակնարկ մը , շարժում մը , երեսաց արագախաղաց սարսուռ մը , որ նշան է մտաց ներքին վճռոյն , խորհրդոց ընդհարման . յետոյ խօսակցութիւնը կը վերսկսի . այլ իդէան կը վերադառնայ , կը յարձակի տակաւին ապիկար եւ յազգողդ . նա՛ ասուց հայեցուածներ կ'արձակէ . յայտնի է որ անակնկալ բան մը մերթ ընդ մերթ կը վազէ կ'անցնի մտքէն փայլակի արագութեամբ . ընդ հուպ իդէան տակաւ տակաւ կը մեծնայ . մաքառման սկիզբն է . աչուըներն , շարժուածքն , ամենայն ինչ կը խօսի , ամենայն ինչ կը յայտնէ ներքին կախին ու տագնաալը . կրնայ հետեւիլ իւր խորհրդոց ալէտանջութեան : Ենթակայն դեւ մտիկ կ'ընէ խօսակցութիւնը , այլ վարկապարագի , այլ մեքենայի պէս . նու այլուր է . իւր բոլոր էութիւնն նշաւակ է սեւեւեալ գտղափարին որ գտմ քան զգամ խորարմատ կը խրի կը հաստատի անոր ըլեզին մէջ : Կու գայ սակայն վայրիկեան մը յորում ամենայն վարսնք տեզի կու տան . եւ նու արխական մի յառաջադրութեան նկարագիր կը զգենու իւր կերպարանաց վրայ : Կը յառնէ յայնժամ ու կը կատարէ թելադրեալ գործողութիւնը : — Քատ բնութեան թելադրեալ գործոյն եւ մանաւանդ ըստ վիճակի քնաշրջկին , այդ ներքին մարտն աւելի կարճ կամ աւելի երկայն է : Երբ ենթակայ մը ստէպ եւ մանաւանդ եթէ միշտ մի եւ նոյն անձէն քնէարկեալ է , այս անձն անոր վրայ այնպիսի իշխանութիւն մը կը ստանայ , որ՝ առանց ինչ տկներեւ ընդգիտնութեան եւ առանց տեսանելի տագնաալի կատարել կուտայ անոր ամենէն այլանդակ , ամենաածանը եւ նոյն իսկ ամենէն վատանդաւոր գործողութիւններ :

Յետ քնոյ կատարուելու գործոց թելադրութիւնն ,

կ'ըսէ Պեռնհայմ, բոլորտին ամհաղողպեղի եւ ամընդդիմակաց չէ. ենթակայք ոմանք ընդդէմ կը դառնան։ Հրամայեալ գործքը կատարելու բաղձանքն առաւել կամ նուազ տագնապիչ է. եւ կան ալ որ մինչեւ մէկ ասախճան կը հակառակին։ Ահաւսափկ գիմաղարձութեան մի քանի օրինակներ։

«Պ. Տիւմոն Նանսիի բժշկական ընկերութեան մասայց ջղացաւութեամբ տանջեալ գեռասոի մի օրիսրդ։ Սագրեալ քնայն ժամանակ հրամայուեցաւ իրեն որ արթննալուն երթայ սեղանին վրայ կեցող պատառ գակալին գլանաձեւ ապակին տանու եւ գրաւմին մէջ դնէ ու խոյս առյ։ Հազիւ կ'արթննայ, երկչուութեամբ կը մերձենայ սեղանոյն։ կը թուի թէ տեն հայեցուածներն իր վրայ սեւեռեալ տեսնելով կը պատկանի ու կը շուարի, այլ ոուղ ինչ ժամանակ տառասմանելին ու վարանելին յետոյ, կ'ելնէ սեղանոյն վրայ եւ անդ ծունը կը դնէ։ Բոլորտին ընդ ամօթ հարեալ, շուրջ երկու վայրիեան այն դրութեան մէջ անշարժ մետլին վերջը, փոյթ ընդ փոյթ այսր անդը կը յածէ իւր հայեցուածներն, է՛ զի զինքն չըջապատող ընթերակայից վրայ եւ է՛ զի անտի հանել ուզած առարկային վրայ։ կը կարկանդակուած եւ իսկոյն յինքն կ'ամփոփէ. եւ վերջապէս յանկարծուուա ապակին հանելով գրավանը կը դնէ եւ արագ արագ կը մեկնի։ Դահձէն բոլորտին դուրս չելած, տուածն ետ տալ չուղեց։ — Տ . . . ին կը թելաղրեմ որ արթըննալուն պէս երկոյս գահձին պատոյան ընէ. նա միանգում եւեթ ըրտւ։ — Կ . . . պատանուոյն կը թելաղրեմ որ երբ արթննայ, սեղանին վրայ պիտի ելնէ ու կանդուն կենայ, արթնցտու, սեղանին նայեցաւ, բայց վրան չելաւ։»

Քնէ արկութեան մէջ ո՛չ թէ միայն որ եւ իցէ բաղձանք կը թելաղրուի, այլ որ մեծն է եւ նորանշան, թելաղրութիւնն կը մինելով ու երեքինելով, անորոշ ժամանակաւ եւ տեւ ողութեամբ մարթէ չ չափաւորել նաեւ ենթակային բարոյական արամաղբաթիւններն, առվորութիւնքն ու նկարագիրը։ Որով եւ այս նոր միջոցն յարմարցնել ուղաւեցաւ ի գասառիարակութիւն եւ ախտամոլ մանկանց յաւզ զութիւն։ Մի՛թէ յաջողեցա՞ւ. կոփարանն՝ քնէ արկութեան թելաղրեալ խրատիւքը վոխելու ժամանակն եկաւ հասա՞ւ արդեօք։ Զեմք կրնար հասասառել։ այլ այս յայտնի է

որ մանկավարժութիւնն ո՛չ այլ ինչ է, բայց խսկական մի թելագրութիւն։ Տղուն դիւրահաւանութիւնն ու ծնողաց եւ ուսուցչաց անոր վրայ ունեցած արդարացի եւ օրինաւոր իշխանութիւնն ու ազգեցութիւն դաստիարակութեան կարեւոր հիմունքն են։ Տղան՝ ընդհանրապէս խօսելով, հլու է, եւ երբ իրեն հրաման մը արուի, ուզգակի չի ստամբակիր։ Բայց կան չատեր ալ որոնք հեշտեաւ կը նշկահեն ու կը վուալանջեն, որոնք կանուխ ժամանակաւ չար օրինակներ տեսնելով, եւ՝ որպէս անկէ, դաստիարակութիւն չընդունելին զատ, երբեմն իսկ ժամանգական գժնութակ յօժարութեան եւ ազգեցութեան ենթակայ ըլլալով, կամուկոր եւ խեղաթիւր միտութեանց զարգանալուն տեղի տուած են։ Ինքնարերագար չարաճճի ու ստախօս ըլլալով, այս վատախսարակ տարագիրներն զգաստարաններն կը լնուն։ Ուստի այս անուզգայից համար խորհեցան ի կիր առնուլ զքրնէարկութիւն, եւ կը թուել թէ երբեմն իրական արգասիք եւս ձեռք բերած ըլլան։ Ի հարկէ այս դաստիարակական եղանակն մեք չեմք յաւակիր գնահատել, այլ միայն եղելութիւններն յառաջ կը բերեմք։

« Տասնամեայ մի մանուկ, կը պատմէ Տ. Պէռնհայմ ի ժողովին Թուլուզի (1887), յանձնուեցաւ ինձ իւր մօրէն։ Ստահակ է նա, ցասկոտ, ծոյլ յորմէհետէ ծնած է, միս երբեք չէ կերած եւ անհնար է զինքն առ այս համոզել։ Հաղիւ թէ ծնողքն իրեն դիտալութիւն մը կ'ընեն, ի բարկութիւն բրդելով, ինչ որ ձեռքքը կ'անցնի, անոնց դլխուն կը նետէ։ իւր դասընկերներուն յետինն է։ եւ ամսուան մէջ զբեթէ երեսուն օր վարժարանէն բացակայ կ'ըլլայ։ Դիւրին կերպով կը քնացնեմ զինքը։ եւ մի քանի թելադրութենէ ետեւ, բարեփոխեալ է մամուկն։ միս կ'ուտէ, աշխատասէր է։ Վրան ութ ամիսներ անցան եւ արդիւնքն տեւելու վրայ է։ եւ մայրն ինձ կ'ըսէ թէ տղան բոլորովին փոխուած է։»

Պ. Պէրլյեօն որ ի Բարիզ Հանդէս Քնեարկութեան ըստած թերթին խմբագրապետն է, կ'ըսէ թէ « Յամին 1886 Նանսի ժողովին մէջ մանկավարժական տէսակէտով թէլադրութենէ ետեւ, բնագույնած խրախոյսներէն քաջալերուելով։ յաճախ զքնէարկութիւն ի դործ ածած եւ մասնուոր դի-

տովութիւններ ըրած է , որք կը հաւաստեն քնչած քնոյն մեծ զօրութիւնն եւ միանգամայն իւր կատարեալ անվնասա կարութիւնը (°) . թէ կարճ ժամանակուան մէջ եւ մի քանի փորձերով միայն կարող եղած է կամ՝ չափաւորել եւ կամ ամենեւին իսկ բուժել 10 տասնեւմէկ տարեկան մի աղջկան կամակոր բնութիւնը . . . 20 տասնեւմից տարեկան մի աղջկան գողութիւն ընելու եւ սուտ խօսելու ունեցած անդիմագրելի միտութիւնը . 30 շատ տղոց հնացեալ չար սպոռութիւնները : Այս ամեն ձեռք բերուած արդիւնքն տեւական եղած են :

Պ . Ալպէր աը Ռօշա կը պատմէ հետեւեալ փորձը . «Ենթակայն զոր պիտի անուանեմ Ք . . . ութեւտասնամեռյ երիտասարդ մի է եւ տէրութեան պաշտօնաւոր . իւր հայրն համեստ աղուեստաւոր մի է , որ իւր աշխատաւթեամբ կը հայթայթէ օրական ապրուատը : Չոր ընկերներէ շրջապատեալ եւ գրգեալ իւր վիճակին չհանգուրժած ծախքեր ընելով ի կործանումն կը դիմէր : Բաց աստի , ստէպ իմ ըրած փորձերուս ներկայ գտնուելու համար քովս յաճախելով , իմ բարեկամներէս գտած ընդունելութիւնն զինքն այնպէս ի մեծամասութիւն գրգուեր էր , որ սկսած էր գուովարար յոխրոտալ իւր ծնողաց ու բարեկամաց վրայ , որոնք աղացեցին ինձ որ իր վրայ ունեցած ազդեցութիւնս գործածելով զինքն յուղութիւն ածէի :

« Իսկ բանը կարծուածին չափ դիւրին չէր . որտպէետե Ք . . . կարի հանձարեղ էր եւ ես իրեն յայտնած էի գործած ամեն միջոցներս եւ արուեստիս գաղտնիքն . այնպէս որ անիկայ միայն կամթելով զինքն շուտով կ'իմանար թելադրութեան ազդեցութեան ներքեւ գտնուիլն , եւ եթէ ուզելու չըլլար անոր ևնթարկիլ , իսկոյն ճակատը շիելով կ'ունացնացնէր զայն :

« Յայնժամ ճարտարաւութիւն մը հարկադրեցայ գործածել : Հասարակ խօսակցութեան մը մէջ յեղակարծ քնացուցի զինքն , եւ կարդացի իրեն հետեւեալ թելադրութիւնը , զոր առանց վարանման եւ իսկ եւ իսկ գործադրել կարենալու համար արդէն գրած պատրաստած էի . « Երեք գիշեր չարունակ պիտի երազես թէ ամուսնացած ըլլալով յարրունս հասեալ որդի մ'ունիս . թէ գու եւ ամուսինդ ստէպ ամենակարեւոր բաներէն իսկ զձեզ զրկած էք անոր ըստ

արժանաւոյն գաստիարակութիւն մը տալու համար։ Հիմայ այս տպան, չնորհիւ ձեր զոհովութեան, նպաստաւոր գրութիւն մը ձեռք ձգելով ակտու ինքվինքն մեծ ոմն կարծել։ նա կը խոտէ զգեղ ու կ'արհամարհէ։ հազիւ ընթրեաց ժամուն տուն կը դառնայ, յախուռն եւ անիմաստութեամբ կը ծախսէ իւր գրանի, եւ չխորհիր թէ գուք զանիկայ սնուցած էք եւ զգեցուցած։ Կը յաճախիէ այնալիսի բարեկամներու քով, որ զինքն յանկարգութիւնն կը ձգեն, եւ իւր պատահնեկութեան բարերարներն ու ընկերակիցները թողիք ըրած է։ Աւատի իւր բանած ընթացքին վրայ կարի վշտագնեալ, պիտի յանդիմանես զինքն այլ հազիւ թէ գու բերանդ պիտի բանաս, նա խոյս պիտի այս։ Արթննալուդ՝ պիտի յիշես երազդ եւ ըստ այնմ պիտի գործես։ Ո՛չ տրեք եւ ո՛չ երրեք պիտի չկարենաս յիշել կամ անորբազառնալ որ ես քեզ այս թելագրութիւնն ըրած ըլլամ, եւ անմարթ պիտի ըլլայ քեզ անտի զերծանել։

«Ան տաեն փութով եւ խոտի հրամայեցի իրեն։ «Զարթի՛ր» ու զարթեաւ, եւ իրրեւ թէ ոչինչ հանդիպած ըլլար, ընդմիջեալ խօսակցութիւնը շարունակեցի։ Ֆ... ամենեւին չկասկածեցաւ թէ ես զինքն քնացուցած էի։

«Երկու որ վերջը ինձ եկաւ պատմեց որ գիշերները զարհութեցուցիչ երազներով կը տանջուէր անմիսիթար մնացած էր եւ կ'ապաչէր որ արտեստիս ոյժը բանեցնէի իրեն այս երազներն խափանելու համար։ Մի քանի մանրամասնութիւններ հարցնելուս, մասամբ իսիք իսմ տուած թելագրութիւնս պատմեց, լւելեայն անցնելով սակայն ան կողմերն որ զինքն շատ կը նուաստացնէին։ Իրեն գիտել տուի որ ասիկայ քիչ մը իր կենալգրութեան հետ նմանութիւն ունէր, թէ հնար է յայսմ մասին անձամբ զանձն կրնար կշատրել, թէ մեր յետին նստին երկայնութենէն իր ջառյին դրութիւնն դրգուեալ ու տկարացած, խղճմանաց ձայնն աւելի զգալի եւ աւելի ազգու ըրած էր, եւ թէ բոլոր այս տաղակալի պատահարը աներեւութեցնելու համար, ալէտք էր որ այնուհետեւ իւր ընթացքն այն ընդունած խրասաւն համաձայնէցնէր, եւ թէ՝ վերջապէս, աւաւել ապահովութեան համար, ալէտք էր որ քնէտրէէի զինքն եւ իրեն թելագրութիւն տայի հետեւեալ (երբարդ) գիշերը ա՛յլ եւ ոնցնպիսի երազներ չունենալու համար։

« Եւ իրօք այնպէս ըրի : Հետեւեալ առաւօտ եկաւ քովս բոլորովին խնառում ծիծաղ . եւ աւետեց ինձ որ յոյժ հանդարտ քնացեր էր , եւ ինքըզինքն շատ աղէկ կը դդար :

« Այն օրէն ի վեր է , (արդէն երեք ամիս անցած է) , որ իւր վարմունքն բոլորովին բարեփոխեալ է , եւ իւր ծնողքն սքանչացած են իր վայր եղած այդպիսի փոփոխութեան մը համար : »

(Նարայարելի)

ԳԵՂՐԴ ՎՐԴՐԸ. ԹԷՐՁԻՊԱՇԵԱՆ

ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՈՑ⁽¹⁾

ԶՈՐ ԱՐԱՐԵԱԼ Է

Տ. ԳՐԻԳՈՐԻՈՒՄ ԱՐԵԱՐՈՒՆԵԱՅ ՔԱՐԵՎՈՒՍԽՈՊՈՒՄ

— ♫ —

(Նարայարութիւն)

Արդ պահոցն է օր առաջին կիւրակէն որ Բարեկենդանն է , եւ վերջին օր պահոցն Զատկին կիւրակէն , որ Յարութիւնն է : Բարեկենդանի կիւրակէն զվարկութիւն դրախտին եւ զբարեկենդանութիւն օրինակէ⁽²⁾ ի թիւ պահոցն . վասն զի սկիզբն պահոցն 'ի դրախտին օրինագրեցաւ . քանզի պատուիրեաց ասէ Աստուած նախառառեղծիցն՝ թէ Յամենայն ծառոց դրախտին կերիջիք . այս բարեկենդանութիւնն է . իսկ 'ի ծառոյն գիտելոյ զգիտութիւն չարի եւ բարւոյ ասաց Աստուած մր' ուախցէք , այս պահք 'ի դրախտին . ահա՛ օրինակլ բարեկենդանութեանն եւ պահոց : Իսկ ի Զատկին բարեկենդանութեանն եւ Քրիստոնի Յարութեանն , խնդութիւնն եւ յարութիւն . եւ յընդարձակութեանն վայելումն : Զի չե՛ն պահք , զի յարուցեալ Քրիստոս՝ առաքեաց զառաքեալսն աշակերտել զամենայն հեթա-

(1) Տես Պատկեր եւ եւ 143:

(2) Ի ծեռագրին՝ Զբարեկենդանութեան օրինակ , եւ լ . ի թիւ պահոցն :

նոսու, եւ մկրտել յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն սրբոյ .
յետոյ տառց՝ թէ Ռւսուցէք նոցա պահել զամենայն զոր ինչ
պատուիրեցի ձեզ :

Եւ այս են պահքն Զատկին եւ վերջին հաղարեկիս որ
կոչի արքայութիւն . իսկ մէջ երկուց բարեկենդանութեանց
եւ պահոց, յանդարեկենդանութեան աւուրց պահոց դա-
տապարաւոթեանն ասաց Աստուած՝ Տրտմութեամբ կերիցես
զհաց քս, եւ քրտամբք երեսաց, մինչեւ դարձցիս յերկիր
ուստի աւար ի հող . այս է Եօթնօրեաց կետնքս, եւ Եօթն
շարաթ պահոց՝ առանց բարեկենդանութեան եւ տօնակա-
նութեանն : Որ է քառասուն եւ ուժ աւուրք, ըստ քառա-
սուն եւ ուժ քաղաքացն ապաստանի, յորս յակամայ սպա-
նօղքն ապաստանեալ ի մերձաւորէ արեան սպանելցն, մին-
չեւ ի մեռանել մեծի քահանայապեափին . եւ յայնծ ամ դաւ-
նային ի քաղաքս եւ ի տունս իւրեանց : Ակամայ սպանօղքն
այնոքիկ են՝ որ բանաւոթեամբ ախտից սպանանեն զոդիս
իւրեանց . եւ ապաստանին յաւուրս պահոցն, իրբեւ յա-
պաստանի քաղաքս, զի մի՝ մերձաւոր արեանն արտաքոյ
գտեալ սպանցէ . մերձաւոր արեան որ հաւասարեաց զիեզ
մարմնոյ եւ արեան Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, նոյն ինքն
եւ քահանայ մեծ, որոյ մահուամբն ի կատարումն սպահոցն
դառնան ապաւինեալքն յաւուրս պահոցն ի տունս ազօթից
եւ արժանի լինին խորհրդոցն Հաղորդութեան :

Օրինակք բազումք են քառասոներորդիս, բայց ճշմարտու-
թիւնն մի: Օրինակ է Երբորդ քառասներորդն զոր Աստուած
ասաց Նոյի, յաղագս երկայնմտութեանն իւրոյ, թէ՝ Եղիցի
ժամանակ գոյաց հարիւր եւ քասն ամ, թէ ապաշխարեալ
էին: Եւ զի ո՛չ ապաշխարեցին, փսխեաց զներումն ի պատու-
հանն, զի որ երիւք քառասնիւքն ներէր Երբորդութիւնն
սուրբ միասնական աստուածութեամբն, կամելով կործանել,
էած անձեւ զքառասուն օր . զիջանել ջրէեղեղին զքառասուն
օր . քառասուն Սահակայ, քառասուն Մովսէսի տուաջինն.
եւ քառասուն երբորդն . քառասուն անապատին . քառա-
սուն լրտեսացն . քառասուն Դաւթի . քառասուն Սողոմոնի .
քառասուն Եղիայի . քառասուն կենդանաստեղծութիւն յո-
րովայնի . քառասունն սրբութեանն Քրիստոսի . քառասունն
փորձութեանն Քրիստոսի . քառասունն Համբարձման Քրիս-
տոսի: Յայսցանէ յամենեցունց մի է ճշմարտութիւնն, որ

պէս վերագոյն ասացի պահելն Քրիստոսի ընդդէմ փորձութեանցն, եւ յաղթել փորձապետին։ Վկացէ խոց ասացեաց Աստուածարանն՝ Պահեաց առէ Քրիչչն նոտի քան զիորձութիւնն։ խկ մեք յաւաջ քան զյարութեանն օր։ Նա՛ ընդդէմ փորձութեանցն զայնոսիկ առաջի արկանէր, իսկ մեզ ի կյորդութիւն մեռելութեանն Քրիստոսի սոքա զօրին, եւ մաքրութիւնք են։ նախատօնակք այսինքն չարչարակից լինել, խաչակից, գերեզմանակից։ ի ձեռն որոյ եւ յարութեանակից։

Եւ զի այս այսպէս՝ պարոտ է զԱստուած տանել առաջնորդ անկոխ ճանապարհին։ ընդ որ հանդերձեալ եմ երթաւ բանիւ։ Զի թէպէտ եւ նշանակո բազում ունիմ ի գրոց, եւ ի բանից վարդապետաց, այլ գժուարին է ի մի խորհուրդ գումարել զամենայն։ Գիտեմք զմիանգտմայն փրկութեանն մերոց, եւ զալարտութիւնն սատանայի։ ի յազդութեանէն Քրիստոսի, որ եւ ի բարձուն հաղարտացեւց բանարկուին, եւ գեղեցկապէս գերեաց զմեզ ի չարգերողն, եւ ի չարաչար գերութեանէն։ Եւ բնակեցոց ի հայրենիսն մեր ։ փախանակ զրախոտին յեկեղեցւոջ։ Այլ զի տակաւին յերկրի եւ ի մարմնի եմք, ի խաւարի աշխարհի, եւ ի խաւարի մարմնի, եւ ի խաւարէ բանարկուին հալածիմք, եւ վիրտուորիմք ախտիւք հողւոյ եւ մարմնոյ։ վասն այնորիկ ըստ ամենայն ամի շրջագայութեան, եւ ի նոյն ժամանակի ժամանակաւորել զնոցն խորհուրդ փրկութեան մերոց՝ վերատին ածեմք զորս կարգեցին մեզ հարքն մեր Քրիստոսի սուաքեալքն։ Եւ առաւել եւս ի գեղեցկութիւն յզեցին ժողովք եւ վարդապետոք եկեղեցւոյ։ Եւ զորս ինչ ըստ աշխարհի եւ վիճակաց առաքելոցն զանազանութիւնք էին եւ այլոցլութիւնք ժամանակի անմիաբանութիւնն պահոց, զամենայն ի մի միաբանութիւն ածեն։ Եւ ընդդէմ չար ախոյեանին սատանայի եւ դիւաց նորա սկատերազմողաց, ընդդէմ հանեն վՅակորաս ըստ մարմնոյ եղբայր Քրիստոսի։ իրեւ զկայսերամիերալ, զի ըստ օրինակի Քրիստոսի պատերազմեսցի զօրականօք իւրովք։ եւ յազդեացէ ընդդէմակցաց զօրաւթեանցն։ Եւ զօրականք են կայսերակերպին ընթերցուածադիրն իւր՝ Մովսէ եւ մարգարէքն զոր ընթեանու եկեղեցի ի պահո քառասներեկին, ժողովէլոց առաջարազացն ի քաջալերութիւն ճգնութեան պահոց նոցա

եւ աղօթից, եւ այլոց առաքինութեանց։ Պատրաստեցին եւ զկիւրեղ հարքն սուրբք եւ վարդապետք իւրովք ընթերցուածագրով։ ո՛չ իրմէւ զօրականոք, այլ իրմէւ օգնականոք, քանզի առաքեալք եւ աւետարանիչք են ի դրութեան ընթերցուածի նորա։ որ իշխանք են ամենայն եկեղեցւոյ եւ կիւրզի, եւ այլոց ամենեցւն առաջնորդաց։ վասն այնորիկ վարդապետութեամբն նոցա, եւ իշխանական անուամբ սկսանի զօրավարել քաջապէս ընդ Յակոբայ։

Եւ նախ յառաջին աւուր պահոցն դնէ ընթերցուած երախայիցն յնասյեայ, կուտացարուք եւ սրբեցարուք։ Վասն զի հայեցեալ զառաջարկութիւն ընթերցուածին Յակոբայ, որ ի չորեքշաբաթոջն զկնի ծննդեանն Մավսէսի, զՅովել մարդարէ դնէ ապաշխարովացն, թէ Սրբեցէք պահս, քարովեցէք պազսուանս։ քանզի այս է ապաշխարովաց եւ երախայից սպառագինութիւն, պահել եւ աղօթել։ պահոք ըստանու, աղօթիւք սրբել, եւ ի ձեռն այսոցիկ ի դիմի հարկանիլ չարին յաւուրն չարութեան, որպէս եւ Պօղոս ուսուցանէ եւ սպառագինէ զհաւաստացեալս։ զոր եւ Քրիստոս ասոց, Այս ազգ ո՛չ իւրիք ելանէ, եթէ ո՛չ պահոք եւ աղօթիւք։ Զայս ըստեալ ժողովք ապաշխարովաց՝ եւ զերիս վայսն Յովելայ՝ թէ Մերձ է օր Տեսոն՝ ողբաշլով առեն զառաշխարութեանն Դաւթի զՄալբոսան։ Ողբոմեա'ց ինձ Աստուած։ Եւ այսպէս ի կարգ անկեւալ թագաւորակերպ եղբայրն Տեսոն՝ զօրավարութեամբն իւրզի, ըստ ամենոցն աւուր ժողովն զբազմութիւն ապաշխարովացն հանդերձ երախայիւքն։ Եւ ամենայն ընթերցուածք երբեմն իսրատեն, երբեմն սպառնան՝ յելից եւ յերկրորդ Օրինացն։ Եւ երբեմն օրինակս ի մէջ բերեն զփոկելոցն եւ զկորուսելոցն։ Զբարեգործաց եւ զչարագործաց։ Երբեմն երկիւ զիւ խոնարհեցուցանեն, երբեմն յուսով բարձրացուցանեն։ Զտկարութիւն զօրացուցանեն, զերկիւզն քաջալերեն։ Զպակաստմուութիւնն սուակօք խնասոնացուցանեն։ զանձուժկալութիւն եւ զմնհամբերութիւնն՝ համբերութեամբն Յորայ, ի համբերութիւն ածեն եւ ի ժուժկալութիւն։

Խսկ մարդարէականոքն եւ առաքելականոքն զամենապատիկ առաքինութեանցն զդործու, զսոհման հաւատոյ որ զլուս է ամենայնի սուսուցանեն։ Խսկ զանզեղան որք առանց խոսառվանութեան եւ ապաշխարութեան են, Սակմոսիւն

ողբածայնիւ ի զեղջ եւ ի խոստովանութիւն ածեն։ Իբրեւ զմարդիկս հոգեւորո՞ ի հոգեւորական մրցարանի զամենեսին մարդեն։ անըմբոնելի լինել ընդդիմամրտին։ Իբրեւ զբատերազմական վինուորաց զէն զգեցուցանեն։ Ո՞չ մարմառաւոր՝ այլ հոգեւոր, որպէս առէ ասառուածայինն Պօղոս։ Առ ի քակելոյ զամուր խորհուրդն ասառանայի։ Որպէս եւ յայլ ուրեմն առէ՝ թէ Ո՞չ է մեղ պատերազմ ընդ մարմանոյ եւ ընդ արեան, այլ ընդ իշխանութիւնո եւ ընդ պետութիւնո։ վասն այնորիկ ամենաժողով է հանդէս ապաշխատուղաց եւ երախսոյից։ ամենաժողով եւ զինուորաց յարքայութիւնն Քրիստոսի։ Ժողով առաքելոց առեմ եւ մարդարէից՝ որք յաղթեցին աստանայի եւ դիւաց։ Որ յաղագս մեր գերելցոց եւ անկելցոց ի ճեռս աւազակաց, աստանայի առեմ եւ դիւաց, որք մերկացուցին զմեղ ի լուսափայլ պատմուածանէն աւազանին։ Իբրեւ զնախասուեղծն ի գրախափ փառաց իւրոց։ որք չար ախափւք մեզաց հոգւոյ եւ մարմանոյ վիրաւորեցին։ Եւ վասն այնորիկ Յակովոս եւ Կիւրեղ ընթերցուածադիր ժողովին զյաղթօղ զօրականն Քրիստոսի ի հանդէս ապաշխարութեան մերոյ։ զի օրինակու Սամարացւոյն ճեռն տայցեն ձիթով եւ գինուով։ ձիթով լուսաւորել զիսաւար մեր, եւ դինւովի խառնելիս պատրաստել ըստ իմաստութեան խառնելեաց արժանի լինել եւ ի պանդոկի մտանելոց յեկեղեցի։ Եւ գարմանել երկու դահեկանօք, օրինօք եւ չնորհօք։

Այլ այս տակաւին յուսով է՝ մինչեւ ի կատարումն հանդիսի պահոցն։ Բայց հարկաւոր է խնդրել թէ ընդէ՞ր յամենայն ի չորեքշաբաթիսն յԵլից է ընթերցուածն, եւ յուրաթուն եւ ի չորրորդ շաբաթու յերկրորդ Օրինացն։ Գրիգորիս վասն նախամօրն վրկութեան՝ ասաց եւ զընթերցուածն յԵլից, եւ զուրբաթն վասն նախահօրն։ Եւ գեղեցիկապէս բաժանեաց զծննդեանն Քրիստոսի վոռն վասն նախամօրն, եւ զյարութիւնն վասն նախահօրն՝ միմեամբք կատարել։ Այլ ըստ այսմ խորհրդոյ զոր սկսաց ես յետին աշակերտա եկեղեցւոյ այս է զոր առեմն։ Ելից ընթերցուածն վասն ելանելցն իսրայէլի յԵգիպտոսէ գրեալ է, օրինակ է մեր առաջին վրկեցաք։ Նոքտ յԵղիստոսէ՝ մեք ի դժոխոց եւ ի մահուանէ։ Նոքտ ի Փարաւոնէ եւ ի

դառն գործավարացն, մեք ի ստանայէ եւ ի դիւաց։ Նո-
քա ի կաւոյ եւ յազիւոյ, մեք ի բերմանէ ցանկութեանց եւ
յախախց մարմնոյ։ Նոքա ի ծալ եւ ի Մովսէս մկրտեալք, մեք
յաւազանն եւ ի Քրիստոս։ Նոքա գուտզանուն . մեք խա-
չիւն։ Նոքա մանանայիւ կերակեալ յերկնից։ մեք հացիւն
որ էջն յերկնից ի տուն հացի։ վասն զի Բեթղեհէմ տուն
հայի անուանի (1)։ Նոքա արբեալք ի վիմէն։ մեք արբեալք
ի կողից ճշմարիտ վիմէն։ վասն զի Վէճն էր ինքն Քրիստոս,
առէ առաքեան։ Նոքա յանապա՛տ՝ մեք ի չարաց յանապատ
եւ յանկող։ Բայց ո'չ տալաշխարութեամբ եւ գործավ զայս
ընկալաք, այլ չնորհօք եւ պարգեւօք։ Իսկ յորժամ զինի
չնորհացն մեղաք, կարօտացաք երկրորդ Օրինաց։ Զի իո-
րայի լացիքն յորժամ մեղան եւ տապաստ անկան յանապա-
տին, յայնժամ պիտոյ եղեւ մնացելցն երկրորդ Օրէնք։
Նոյնուիս եւ մեզ մեղուցելո՛ցս զինի չնորհաց մկրտութեանն
պիտոյ եղեւ երկրորդ օրէնք եւ տալաշխարութիւն։ զի թէ-
պէտ եւ տամանելի է, այլ արտասուօք տալաշխարութեան
մկրտութիւն է, որպէս զիրք առեն։

Հարայարելի

Հրաւարակող
Հ. ԲԱՐՍԵՂ ՉՈՏՈՅԵԱՆ

ԳԻՏԱԿԱՆՔ

ՀԵՅԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆՆ ՀԱՇՈԽԵԼՈՒ ԵՊԱՆԱԿՆԵԲ։ — Այս
կամ այն առարկային գիտողէ մը ունեցած հետառորու-
թեան չափն՝ գոնէ ըստ իմիք եւ մերձաւարապէս հաշուել
կարենալն, անշուշտ կարի օգտակար է խումբ մը գիպուա-
ծոց մլչ։

Աստանօր հետաքնին հանդութեան ուշադրութեան
արժանի բան մը կը համարիմք գալզիտական բանակին մէջ
յայսմ մասին ի կիր տանուած ոճն ու եղանակն առաջի
դնել։

(1) Բեթղեհէմ ոչ եթէ տուն հացի, այլ տուն մտոյ նշանակէ։

ՔԱՅԼՈՎ. ՀԵՌԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ԶԱՓԵԼ. — Զօրականք
սլէտք է գխանան թէ 100 կամ 10 մեղրի անջրավետ մը
քանի՛ քայլով կրնան կարեւ: Ուստի ո՛ր եւ իցէ հեռաւու-
րութիւն մը քայլով չափելու համար, զինուորն տուեալ
կէտի մը վրայ ուղիղ գծով կը քայլէ, համրելով իւր քայ-
լերը: Երբ քայլերուն հարիւր մեղրի համապատասխանող
թիւն լրանայ, ձախ ձեռքին մէկ մտար կը դացէ, եւ այս-
պէս հետզհետէ միւսերն եւս, մինչեւ ցյետին մատն, եւ
յայնժամ կը լրանայ ձախն եւ աջին մի մտար կը վակէ, եւ
այն՝ ձախին հինգ մատանց ներկայացուցած համրանքին ամ-
բողջ արժէքն ունի: Վերջապէս երլոր մնացած միջոցն 100
մեղրէն նուազէ, այն տաեն տասնական մեղրի չափով կը
թուէ քայլերը: Այսմ սակայն պէտք է մտադրութիւն ընել
որ քայլով չափելու եղանակն՝ տափարակ եւ քիչ ծածանեալ
գեափիններու վրայ միայն կարող է ստուգութիւն գտնել:

ՏԵՍՊՈՒԹԵԱՄԲ ՀԵՌԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ԶԱՓԵԼ. — Որչափ ա-
ւելի ի հեռաստանէ կեցած է թշնամին, այնչափ աւելի
դժուարին է զինք նշմարեւ: Ուստի միայն աչքով ի հե-
ռուսաս չափելու համար գործածուող միջոցներն հետեւեալ-
ներն են, բայց ենթագրելով միշտ միջակ զօրաւոր տեսանե-
լիք մը:

100 մեղր հեռաւուրութենէն, աչաց գիծերն կը նշմա-
րուին:

150 մեղրէն անդին, գիմաց գիծերն որոշ են, եւ հա-
մազգեստին կոճակներն կրնան համրուիլ:

200 մեղրէն՝ դեռ ձեռներն, քիթն ու բերանը կը տես-
նուին. իսկ կոճակներն երկայնաձիգ չարունակ գծի մը նմա-
նութիւն կ'առնուին:

300 մեղրէն այլեւս ձեռներն չեն տեսնուիր. դէմքն
կ'անջատի մարմնոյ մնացեալ մասէն, նշանազգեստին կո-
ճակներն դժուարաւ տեսանելի են:

400 մեղրէն անդին, դէմքն իրեւ սպիտակ կէտ մը
կ'երեւնայ, սրունքներուն ձեւացուցած անկիւնն, ինչպէս
նուեւ սրունքներուն եւ բազկաց ո՛ր եւ է չարժմունք, դեռ
կրնան որոշուիլ:

500 մեղրէն, գլուխն աներեւոյթ կ'ըլլայ. սրունքնե-
րու չարժմունք դեռ կրնան նշմարուիլ, այլ բազկացն՝ յոյժ
նուազ կերպով:

600 մեղրէն, բազուկներուն շարժումներն դրեթէ անտեսանելի կը սկսին ըլլու, մինչ սրունքներունը դեռ կը տեսնուին :

800 մեղրէն, անդամներու շարժմունք ո՛ւ չեն տեսնուիր, այլ մարմինն ամրովալին կը տեսնուի անորոշակի :

Վերջապէս 1000 մեղրէն, ծփաւոր մը կրնայ հետեւակէն զանազանուիլ, մարակոցի շարուած թնդանօթներն եւ իրարու ետեւէն քայլող արձակամարտներն (tirailleur) կրնան համրուիլ: Յայտնի է որ այս կերպավ հեռաւորութիւն չափելն՝ օդոյ զանազան փոխութեանց համաձայն, մեծապէս տարբերութիւն կը կրէ. օրինակի աղագտու, պայծու օր մը, միգապատ կամ ամսպանած օրէն աւելի որոշ է առարկացին տեսութիւնն :

ՀՆՉՈՒՄՈՎ ՀԵՌԱԼՈՐՈՒԹԻՒՆ ԶԱՓԵՆ. — Զօրականն մարզեալ է հարիւրամեղրական ամսնակի (tempo, cadenza) չափին, որ ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ, մէկ մեղր երկայնութիւն ունեցող ճօճանակի մը՝ իւրաքանչիւրն մանրերկրորդ մը տեւող երեք շարժման պահուն՝ համրել մինչեւ տասը թիւ: Ուստի ճայնն որ մի մանրերկրորդի մէջ 333 մեղր կ'ընթանայ, երեք մանրերկրորդի մէջ ճիշդ մէկ հազարամեղր ճամբայ ըրած է: Հետեւապէս մինչեւ տասն համրուած իւրաքանչիւր միութիւն, հարիւր մեղր հեռաւորութիւն կը նշանակի:

Զինուորն թշնամեոյն հուրն կամ ծուխն տեսուծին պէս, իսկըյն այսու եղանակաւ կը սկսի հոտմրել, եւ մինչեւ հրանոթին ճայթիւնը լսելն համրուած թիւն, չափ է հեռաւորութեան: Օրինակ իմն. եթէ համրեց մինչեւ եօթն թիւ, լսել կ'ըլլայ որ թշնամին 700 մեղր հեռու է: Չափելու այս եղանակն գժուաբաւ կը յաջողի եթէ թշնամին շտապտու եւ մի զմիոյ կնի արձակէ իւր հրազդնը: Բայ աստի, պէտք չէ զանազան հարուածներն իրարու հետ շփոթել:

Սոյն վերջին եղանակաւ սովորութիւնն է չափել նաեւ որոտման հեռաւորութիւնը, փայլակն տեսած չտեսած համրել ոկուլով, մինչեւ ցգուածը որոտման: Այս՝ մասամբ իւիք կ'օգտէ զգուշանալու կայծակէն:

ԱՇԽԱՐ. ԱԳԻՑՈՒԹԻՒՆ. — Այս տարի Տանիսմրդայէն աշխարհագէտ խուզարկուաց նոր խումբ մը սկսուի մեկնի ի

կրօէնլանտ։ Տանիմարքայի ծովային նախարարութեան հազարապետներէն Պարտն Թիտէր գլուխն է այս նոր խուզարկութեան, եւ ինն ընկերններէ կազմեալ է խումբն։ Երբ սառոյցները թոյլ տան, տնմիջապէս կրէ օնլանորի Արեւելեան կողմը ցամաք ելնելու համար երեք մէծ մակոյկներ պատրաստած են։ Հազարապետ Թիտէր մօտադիր է 660 եւ 780 լայնութեան աստիճանաց մէջ գտնուող գաւառաները խուզարկելու։ Եւ ըստ կարի յառաջ պիտի վարէ իւր քննութիւնը։ Խուզարկու երկու ձմեռ հոն պիտի մնայ, եւ այս եղանակիս մէջ բավարիներով պիտի շարունակէ իւր խուզարկութիւնը։ Խուզարկուք երկու տարրուան պաշար ունին։ Այս պայմանաժամը աւարտելու մօտ՝ շոգենաւ մը պիտի երթայ այն ափունք մինչեւ որ գանէ այս խումբը։ Այս խուզարկութեանց ծախքը իրը 400,000 ֆրանգ կը հաշուին։ Իսկ ժողովրդեան մէջ այս ձեռնարկութեան համար այնչափ համակրանք կոյ, որ Խորհրդարանը ամենայն դիւրութեամբ պիտի քուէարկէ այդ գումարը։ Բարի յաջողութիւն պէտք է մաղթել այս քաջասիրա աշխարհագիտաց, որ այդ անապատ եւ առայի գաւառաներու մէջ երկու երկար ձմեռներ անցընելու յանձնառու եղած են ի սէր գիտութեան։

ԿԱՏՈԱԾ ՇԱՆ ԽԱԾՈՒԱԾՔԻ ԴԱՐՄԱՆ ՄԸ. — Հնդկաստան Պէնկալայի Ռւրաօն կրօւած վայրենիներու մէջ քրիստոնէութիւնը տարրածելու համար անձնանուէր տռաքելութեան պաշտօնը վարող գերմանացի Հայր Հակէնալէրկ վերջին մէկ համանակին մէջ կը գրէ թէ՝ երբ ինքն ճանապարհորդութեան մը առթիւ Պողոսմայոյի քաղաքը հասած եւ հոն ի քըրիստոնէութիւն դարձած մէկու մը տան առջեւ նոտած էր, կատղած շուն մը հոն տեղ գտնուող վեց գիւղացիները խածառեց, եւ անոնց սրունքներուն վրայ բաւական խորունկ վէրքեր բացաւ տառնցմէ երկուքն իւր ծառայներն էին։ Հայր Հակէնալէրկ անմիջապէս հրամայեց որ քանի մը երկաթի կոտորներ կրակի մէջ կարմրցնեն որով պիտի խարէր անոնց վէրքերը բայց գիւղացիներն կրօնաւորին երեսն նայելով կը ծիծաղէին եւ կ'ըսէին «կն, Սանէպ. (Տէր), բան մը չէ այդ, մի՛ վրդովիր։ կատղած ութեան դէմ անզուգական գեղ մը ունինք, հիմա պիտի տեսնես»։ Եւ իսկոյն

կատղած շունը երկու հարուածով սատկեցուցին, եւ փորը բանալով լեարդը հանեցին, եւ անկէ իւրաքանչիւրն աւ հում հում եւ տաք տոք արիւնաթաթախ մէկ մէկ կտոր կերան, եւ ա՛լ մեզի համար մոտ ։ Վ վտանգ չկայ ըսին։ Հայր Հակինպէրկ չիր հաւատար այդ դարմանատարութեան, եւ կը պնդէր թէ պէտք է խարել վերքերը։ այն ատեն գիւղացիք զվարդապետը վստահացնելու համար նոյն ուեցոյն բնուկիչներէն երկու անձինք բերին, եւ իրեն ներկայացուցին։ ասոնք իրենց սրունքներուն վրայ ըսյն սպիներ ունին։ հինգ տարի սուաջ կատղած շունէ մը խածուած ըլլ լուսով նոյն դարմանը բրած էին, եւ անտի ի վեր կատազութեան ամենեւին հետեւանք մը ամենեւին չէին զգացած։ Հայր Հակինպէրկի պատմած գէպքն աւ անցեալ տարի Մարտի վերջը տեղի ունեցած էր եւ վերքերնին բուժած եւ մինչեւ նոյն տարուան վերջը, այսինքն 8-9 ամիս ետքը, ամենքն աւ քաջաւագջ էին։ Ի՞նչ ըսելու է այդ դարմանատարութեան։ Պարօն Բասթէօր ի՞նչ կը մտածէ արդեօք այդ գեղին նկատմամբ։

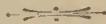
ԳՆԶՈՒՆԵՐՈՒ ԱԶԳԱՀԱՄԱՐԸ. — Վերջին անգամ եղած գնչուներու ազգահամարէն յերեւան կ'ելնէ թէ Տաճկաստանի մէջ 100,000, Պասիսիոյ մէջ 10,000, Սերպիոյ մէջ 25,000, Ռումանիոյ մէջ 250,000 Աւստրիոյ մէջ 10,000, Հունդարիոյ մէջ 196,000, Սլովանիոյ մէջ 40,000, Գողգիոյ մէջ 5,000, Գերմանիոյ եւ Խառլիոյ մէջ 34,000, Ռուսիոյ եւ Լեհաստանի մէջ 250,000, եւ Անգլիոյ մէջ 20,000. ընդ ամենը իրը 925,000։ Ասոնց ծագումը հաւանակարար Հնդկաստանէն կ'երեւի։ իրենց լեզուի բառերուն մէջ բազմաթիւ Արխական արմատներ կը գտնուին։

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

ԿՈՄԻՏԱՍ Ա. ՌԱԶՎԵՆՅԱՆ

Ա. Բ. Զ. Ե. Ա. Ա. Բ. Ա. Բ. Ա. Ն.

ՀԱՅԵՐԵՆ ԳԱՂՂԻԵՐԵՆ

Սոյն Հայերէն-Գաղղիերէն աշխատքհաբար գտառեկան Բառապանն հակառակ իւր փոքր ծաւալին եւ համեստ գիոյն կը պարունակէ առաւել քան զ30,000 բառ, եւ գործածական այլ եւ այլ բնափր օճեր:

Կը գտնուի թէ ի կ. Պոլիս եւ թէ՝ ի Բերտ Հայ եւ Եւրոպացի ամեն գրավաճառաց քով: Գինն է 15 դհկ. արծաթ:

ՆՈՐ ԸՆԹԱՑՔ

ԳԱՂՂԻԵՐԵՆՔ Ի ՀԱՅ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԵԱՆ

Հանդիքն համաօս եւրականութեամբ

Մասն Ա. — Ե., Կ. Պոլիս, Տպագր. Յ. Գալվաֆեան: Երես՝ Ա. — Ե. 604, 80: Գին՝ տառչին Յ մասնց 2 ական կանաչեկան: Վերջին մասնց 4 ական զանեկան:

ՎերաբիշեռԼ յարգոյ հեղինակն այսու վերնագրով գողպիերէն լեզուի առանց նոր գառագիրք մի եւս՝ ի լցու ընդուած է:

Ամեսով ընթացքն, սրով կը տեսնուի՝ բաժնուած է ի հինգ մասունո, սրոց խրաբանչիւրն ուրոյն հատոր է:

Գործոյն նպաստակն է տաշկերան ի կարձ ժամանակի գաղղիերէն լեզուն հասկնալու եւ գաղղիերէնէ ի հայ լաւ թարգմանելու վարժեցունել:

Յատկապէս կը յանձնաբարեմք զայն ամեն անմնց որք կը փախաքին գիւրութեամբ ուսանիլ գաղղիական կարեւոր լեզուն գլխաւոր սկզբունքը:

Կը գտնուի թէ՝ ի կ. Պ. Պոլիս եւ թէ ի Բերտ Հայ եւ Եւրոպացի ամեն գրավաճառաց քով:

Պատկեր տասնեւհինգ օր մի տնօսմ կը հրատարակուի :

Բաժանորդագրութեան տարեկան զինն է . Կ . Պօլոյ համար 40 դահեկան , խոլ գաւառաց և օսար Երկիրներու համար 50 դահեկան , բրրատարի ծախմբ ի միասին հաշուելով :

Իւրաքանչիւր թիւ Յ դահեկան է :

**Պատկերի խմբագրաւունն է : Կ թերա , եկափլ փողոց ,
Թիւ 1 , ուր պէտք է դիմել բաժանորդագրութեան և թերքին
վերաբերեալ այլ ամենայն խնդրոց համար :**